

200705323/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/38113 en 06/38115 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 29 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juni 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 10 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 2 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

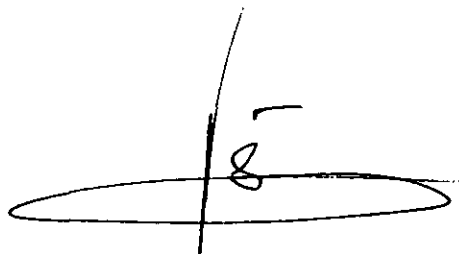
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

91-540.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: AWB 06 / 38113 BEPTDN + AWB 06 / 38115 BEPTDN

UITSpraak van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet in het geding tussen:

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 10 juli 2006.

Kenmerk: 0105.15.2065.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 29 mei 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 10 juli 2006 heeft verweerder het namens eiser ingediende bezwaarschrift tegen zijn besluit van 17 juni 2004 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlenging casu quo wijziging van de hem eerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf'.

Tegen het besluit van 10 juli 2006 is namens eiser op 7 augustus 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Bij brief van 7 augustus 2006 is voorts de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, te treffen. Aanvulling van de waarop het beroep en het verzoek berusten heeft plaatsgevonden bij brieven van 5 september 2006 en 16 mei 2007.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening en ongegrondverklaring van het beroep met toepassing van 8:86 van de Awb.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 29 mei 2006, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde, mr. G. J. Lemmen, advocaat te Heythuysen, en mw. M. Godecka, juridisch medewerker bij Vluchtelingenwerk & Nieuwkomers Zaanstreek te Zaandam.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door J.H.M. Post, ambtenaar ten departemente.

Voorts was aanwezig A.J. van Veen, tolk.

II. OVERWEGINGEN

In artikel 8:81, eerste lid, van de Awb is bepaald dat, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van het verzoek ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak en overweegt daartoe als volgt.

Eiser stelt te zijn geboren op [] en de Angolese nationaliteit te bezitten. Bij besluit van 11 april 2003 is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 16 mei 2001 met een geldigheidsduur tot 16 mei 2002, onder gelijktijdige verlenging met één jaar. Nadien is voornoemde verblijfsvergunning verlengd tot 16 mei 2004. Op 18 februari 2004 heeft eiser de in rubriek 1 genoemde aanvraag ingediend.

Verweerder handhaaft in het bestreden besluit zijn standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt. Eiser heeft de meerderjarige leeftijd bereikt op een moment dat hij nog geen drie jaren in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Eiser voldoet derhalve niet aan de voorwaarden genoemd in artikel 3.51 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Dientengevolge is de aanvraag om wijziging en verlenging van de eerder aan eiser verleende verblijfsvergunning afgewezen. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser geen aanspraak kan maken op voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000).

Namens eiser is - voor zover relevant in dezen - aangevoerd dat de bij het besluit van 11 april 2003 aan eiser toegekende leeftijd niet juist is. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder dient uit te gaan van de door eiser opgegeven geboortedatum van []

Het feit dat eiser geen rechtsmiddelen heeft aangewend tegen het besluit van 11 april 2003, waarbij verweerder - gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek dat eiser heeft ondergaan - aan eiser de geboortedatum van [] heeft toegekend, dient eiser niet te worden tegengeworpen. Eiser had immers hierbij geen belang. Voorts heeft eiser zich in het kader van zijn leeftijd op het standpunt gesteld dat verweerder is uitgegaan van niet relevante en onjuiste deskundigenrapportages. De röntgenopnames zijn door radiologen geïnterpreteerd, terwijl dit dient te geschieden door orthopedische specialisten. Nu verweerder de bepaling van eisers leeftijd op het leeftijdsonderzoek heeft gebaseerd, heeft verweerder in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel gehandeld. Het voorgaande klemmt te meer aangezien de door verweerder toegekende geboortedatum slechts in geringe mate afwijkt van de door eiser opgegeven geboortedatum.

Verder is namens eiser gesteld dat eiser (ook) gelet op artikel 3.52 van het Vb 2000 in aanmerking dient te komen voor de gevraagde vergunning aangezien in het onderhavige geval sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan niet gevergd kan worden dat eiser Nederland verlaat. Hiertoe is aangevoerd dat eiser geen banden meer heeft met zijn land van herkomst nu hij het grootste deel van zijn leven in Nederland heeft verbleven. Het grootste deel van eisers ontwikkeling en karaktervorming heeft hier plaatsgevonden. Verder heeft eiser in dit verband aangevoerd dat het leven in Angola moeilijk is en dat niemand eiser kan opvangen in Angola.

Gesteld is voorts dat verweerder gebruik had dienen te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid zoals neergelegd in artikel 4:84 van de Awb.

Ten slotte is namens eiser een beroep gedaan op het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

In artikel 3.81 van het Vb 2000 is - voor zover thans van belang - bepaald, dat een aanvraag tot het wijzigen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, wordt beoordeeld als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Ingevolge artikel 3.51, tweede lid van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vw 2000, wordt ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 afgewezen, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend.

De voorzieningenrechter stelt voorop dat bij uitspraak van deze rechtbank, zittingplaats Roermond, van 24 september 2002 (nr. AWB 01/60357) is beslist op het beroep van eiser tegen verweerders besluit van 16 oktober 2001 waarbij eisers aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen. De rechtbank heeft dit beroep ongegrond verklaard. Daartoe heeft zij overwogen dat verweerder vorenbedoelde afwijzing (mede) heeft kunnen doen steunen op de uitslag van het ten aanzien van eiser uitgevoerde leeftijds-onderzoek, waaruit naar voren is gekomen dat eiser op dat moment, anders dan door hem bij de aanvraag verklaard, ouder dan 15 jaar was.

Tegen de uitspraak van 24 september 2002 zijn geen rechtsmiddelen aangewend. Deze uitspraak heeft derhalve gezag van gewijsde, hetgeen tot gevolg heeft dat de daarin gegeven (rechts)oordelen, in elk geval tussen partijen, als vaststaand hebben te gelden.

De voorzieningenrechter overweegt vervolgens dat het aan verweerder is om te beoordelen of aan een vreemdeling, gegeven de door hem in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, indien en voor zover die geloofwaardig zijn te achten, een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan worden verleend. Eerst indien die vraag ontkennend is beantwoord, zal verweerder beoordelen of een verblijfsvergunning op de voet van artikel 14, eerste lid, onder e, van de Vw 2000 kan worden verleend. Aldus ligt aan de beoordeling of de desbetreffende vreemdeling deze reguliere verblijfsvergunning kan worden verleend in beginsel het besluit van verweerder, waarbij de aanvraag om de asielvergunning is afgewezen, met inbegrip van de overwegingen waarop dat berust, ten grondslag.

Met dit uitgangspunt strookt niet dat indien, zoals in dit geval, de afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in rechte onaantastbaar is geworden, in het kader van de beoordeling van het besluit inzake de reguliere verblijfsvergunning een (hernieuwd) oordeel wordt gegeven over de conclusies van het leeftijds-onderzoek die (mede) redengevend zijn geweest voor het standpunt van verweerder inzake de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Voor dit oordeel kan steun worden gevonden in de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 1 april 2005 (JV 2005/223) en 7 juni 2006 (JV 2005/293).

Uit het vorenstaande vloeit voort dat de in het onderhavige beroep aangevoerde grieven tegen de uitkomsten van het leeftijdsonderzoek, alsook het leeftijdsonderzoek als zodanig, tevergeefs zijn voorgesteld.

Gelet hierop moet worden geoordeeld dat verweerder bij het thans bestreden besluit terecht is uitgegaan van de aan eiser toegekende geboortedatum van en derhalve van de meerderjarigheid van eiser op het voor de toepassing van artikel 3.51 van het Vb 2000 relevante peilmoment. Nu eiser op dit peilmoment reeds meerderjarig was, voldeed hij niet meer aan de beperking waaronder de oorspronkelijke verblijfsvergunning is verleend en kon de vergunning ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet worden verlengd. Mitsdien kon, gelet op artikel 3.51, tweede lid van het Vb 2000, deze aan deze verblijfsvergunning verbonden beperking evenmin worden gewijzigd in de beperking "voortgezet verblijf".

Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat eiser op grond van artikel 3.51 van het Vb 2000 niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

Ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000 kan in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.51 van het Vb 2000 de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Het beleid dat verweerder bij de toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000 met het oog op alleenstaande minderjarige vreemdelingen voert, was ten tijde hier in geding neergelegd in paragraaf C2/7.7.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000. In deze paragraaf is vermeld dat bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 kunnen worden aangenomen, indien:

- a. de vreemdeling tot zijn meerderjarigheid in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'; en
- b. hij drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning; en
- c. hij gedurende zijn verblijf in Nederland steeds voldeed aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning op grond van het bijzonder beleid voor alleenstaande minderjarige asielzoekers en vreemdelingen.

In voormelde paragraaf is toegelicht dat het beleid ter invulling van dat artikel, voor zover het voormalige alleenstaande minderjarige vreemdelingen betreft, juist wordt gevoerd met het oog op hen van wie de verblijfsvergunning asiel is ingetrokken, dan wel niet is verlangd, en aan wie vervolgens een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen is verleend. Mede in aanmerking genomen dat de aanvraag van eiser om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen bij voormeld in rechte onaantastbaar besluit van 16 oktober 2001 is afgewezen, kunnen de door hem aangevoerde omstandigheden, als hiervoor weergegeven, niet worden aangemerkt als omstandigheden die niet geacht kunnen worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken en die tot afwijking van dat beleid zouden kunnen nopen. Verwezen zij in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling van 22 maart 2007 (JV 2007/223).

Hetgeen overigens in beroep is aangevoerd is niet nader onderbouwd en kan derhalve niet tot een ander oordeel leiden.

Het bestreden besluit kan dan ook, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, de rechterlijke toets doorstaan. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard.

Ten overvloede merkt de voorzieningenrechter op dat, voor zover namens eiser ter zitting is beoogd te betogen dat eiser medische klachten heeft, eiser de mogelijkheid heeft een aanvraag in te dienen ter verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die verband houdt met de namens eiser gestelde omstandigheden.

Aangezien de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doet in de hoofdzaak, bestaat er geen aanleiding (meer) tot het treffen van een voorlopige voorziening, zodat het daartoe strekkende verzoek zal worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:70, 8:84 en 8:86 van de Awb, beslist als aangegeven in rubriek III.

Reg.nrs: AWB 06 / 38113 BEPTDN + AWB 06 / 38115 BEPTDN

pagina 6 van 6

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. S.A.J. Wenders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2007.

w.g. S. Wenders

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

verzonden op: 02 JUL 2007

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Maastricht
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht

AANTEKENENDe heer mr. G.J. Lemmen
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen

Bezoekadres

St. Annadal 1

6214 PA Maastricht

Telefoon 043 - 3465465

Fax 043 - 3465174

INGEKOMEN 03 JULI 2007

30.7

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerkvv zittingsfase VK
mevr N. van den Broek
043 - 3465210
043 - 3465174
2 juli 2007
procedurenummers 06/38115 en 06/38113 BEPTDN
KL 29 POE
casusnummer
188/01Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
Justitienummer
CRV-nummer

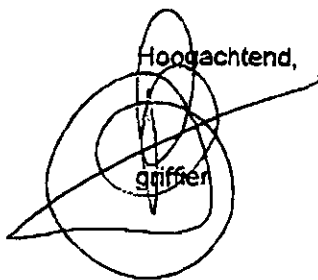
de procedures van

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedures.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,
griffier

EW001

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4674	B 27 JUL 2007
ZAAKNR. 200705323-1	
AAN: V2	PAR:
BEHANDELD: DD:	PAR:

I

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per telefax: 070-3651380

Inzake :
Doss. No.: 188/01
Uw ref. : AWB 06/38113

Heythuysen, 27 juli 2007

Edelgrootachtbaar College,

Namens appellant, de heer _____ geboren op _____ en de nationaliteit hebbende van Angola, wordt hierbij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht van 29 juni 2007, verzonden op 2 juli 2007, waarbij het beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 10 juli 2006, waarbij het bezwaarschrift tegen het besluit van 17 juni 2004, waarbij de aanvraag van appellant tot het wijzigen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" in "voortgezet verblijf" is afgewezen, ongegrond is verklaard, ongegrond is verklaard.

Appellant is woonachtig te _____ aan de _____ en kiest woonplaats te 6093 CT Heythuysen aan de Kloosterstraat 29 ten kantore van Lemmen & de Kan Advocaten (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen tot gemachtigde wordt gesteld, die daartoe bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige beroepschrift in te dienen en voor appellant op te treden in iedere stand van de procedure, zulks in de meest uitgebreide zin en met het recht op substitutie.

Appellant kan zich met de aangevallen uitspraak AWB 06/38113 van de rechtbank Maastricht van 29 juni 2007 waarvan bijgaand een afschrift wordt meegezonden niet verenigen en voert daartoe de volgende grieven aan.

1. Bij besluit van 11 april 2003 is appellant in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling", met ingang van 16 mei 2001, geldig tot 16 mei 2002, onder gelijktijdige verlenging tot 16 mei 2004.

Nog afgezien van het feit dat appellant de aan hem toegekende fictieve geboortedatum bestrijdt, is hij van oordeel dat hij in aanmerking had dienen te komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "voortgezet verblijf" als bedoeld in artikel 3.52 Vb, nu hij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er bijzondere omstandigheden zijn die ertoe zouden moeten leiden dat van hem niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

2. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de door hem aangevoerde omstandigheden niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die niet geacht kunnen worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken en die tot afwijking van dat beleid zouden kunnen nopen. De rechtbank verwijst daarbij naar de uitspraak van uw Afdeling van 22 maart 2007, JV 2007/223. De rechtbank miskent hier dat artikel 3:52 Vb juist ziet op bijzondere individuele omstandigheden die ertoe zouden moeten leiden dat afgeweken wordt van het beleid en aan de vreemdeling alsnog de gevraagde verblijfsvergunning wordt verleend. De rechtbank motiveert in het geheel niet waarom de aangevoerde omstandigheden daartoe niet zouden kunnen leiden. De motivering van de rechtbank is gestoeld op onjuiste gronden, immers de verwijzing naar de onherroepelijk geworden uitspraak in de asielpprocedure is hier helemaal niet van belang. Bij de beoordeling of appellant in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "voortgezet verblijf" met toepassing van artikel 3.52 Vb dienen alle bijzondere omstandigheden te worden meegenomen die worden aangevoerd. Het is een individuele beoordeling.

Gelet op vorenstaande wordt verzocht de aangevallen uitspraak te vernietigen.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen